

jeg havde nær sagt med Sorg — læst den højtærede Ministers Bemærkning og kan egentlig ikke, naar Hensyn tages til hele denne Sags Behandling i de sidste 10 Aar, forstaa, hvorledes Ministeriet i det hele taget kan anvende en saadan Fortolkning som den, der synes at være gjort gældende fra Ministeriets Side med Hensyn til denne Anmærkning, som den højtærede Minister ikke synes ganske at ville forlade, uagtet hele Folketinget maa siges at være af samme Opfattelse som vi, der repræsenterer Broen, og uagtet det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) i Dag har udtalt sin Tilslutning til denne Opfattelse, hvilket har glædet mig overordentlig at høre. Derefter kan man formentlig slaa fast, at hele Rigsdagen har den Opfattelse, at en saadan Optræden, som Ministeriet i denne Anmærkning, efter hvad jeg synes, truer med, vil finde Modstand hos hele den danske Rigsdag. Jeg antager dog, at dette vil være tilstrækkeligt til, at Ministeriet vil tage det Hensyn, som jeg mener, det skylder at tage overfor os. For øvrigt har Ministeriet i de 10 Aar, der ere gaaede, saa vidt jeg husker — jeg har nemlig den Ære at staa som Formand for Direktionen — hverken mundtlig eller skriftlig nogen Sinde paaberaabt sig den juridiske Ret, som det nu pludselig gør opmærksom paa, at det er i Besiddelse af, men det har ved adskillige Skrivelser, som jeg ikke skal trætte det høje Ting med at oplæse, bemyndiget os til at optræde paa Statens Vegne, altsaa som Anklagere med Hensyn til de Skader, der ere skete dernede. Det er dog mærkeligt, at man ikke har sagt: Det er Banen selv, der har Ansvar for de Beskadigelser, der ere skete, og det bliver derfor Banen, som varetager Interesserne ogsaa med Hensyn til Beskadigelserne paa Broen. Det har man ikke sagt, vi have, uden at der er taget noget som helst Forbehold, søgt og faaet Bemyndigelse til paa Statens Vegne at optræde som Sagsøger for de Beskadigelser, der ere skete, og, som jeg sagde i Gaar og vil gentage her, den juridiske Assistance, vi have haft i en Højesterets-sagfører her i København, har efter en Forhandling med Ministeriet ved en Skrivelse tilkendegivet sin Anskuelse, som falder fuldstændig sammen med vor. Jeg beklager, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder ikke er til Stede, men jeg gaar navnlig efter de Udtalelser, som ere faldne fra det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), ud fra, at det vil staa klart for den højtærede Minister og

for Ministeriet for offentlige Arbejder i øvrigt, at det, hvis der skulde ske den Slags Katastrofer enten ved større Paa-sejlinger eller Naturbegivenheder, vil være Statens Pligt som Ejer af Broen at paa-tage sig Omkostningerne, og der vil efter de Forhandlinger, der ere førte, heller ikke være Tale om, at der vil blive gjort Indvendinger herimod fra Rigsdagens Side. Jeg vil altsaa slutte med at udtale min Tilfredshed med Rigsdagens Stilling; jeg vilde have været meget glad, hvis den højtærede Minister for offentlige Arbejder fuldt ud kunde have tiltraadt den.

Harald Jensen: Jeg vil først sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg har ikke paastaet, at Hjælpekasseloven garanterer en Trediedel udbetalt til Kommunerne. Jeg udtalte, saa vidt jeg erindrer, at disse hidtil havde faaet det, og at det var et Savn, at Tilskuddet var sat ned. I Anledning af Højres Ordførers (Bramsen) Bemærkning om de Forhandlinger, der ere førte mellem Finansudvalgets Formand og Indenrigsministeren angaaende Spørgsmaalet om Overførelsen af Enkerne, vil jeg gerne sige, at disse Forhandlinger have fundet Sted paa Højres, men ikke paa Finansudvalgets Vegne, idet jeg lige saa lidt som andre Medlemmer, der have udtalt sig i lignende Retning som jeg, har bemyndiget Formanden til at føre saadanne Forhandlinger. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), Ordføreren for Højre, søgte ved et Citat af Loven at bevise, at den Maade, hvorpaa man havde overført Enkerne fra Fattigvæsenet til Hjælpekasserne, ikke var lovlig. Jeg drister mig til at paastaa, at Loven ikke siger det, som det ærede Medlem udtalte. Hvad der staa i Loven, er kun dette, at Personer ikke samtidig kunne nyde Hjælp af Fattigvæsen og af Hjælpekasser. Det staa der, og saaledes skal det forstaaes, og anderledes kan man ikke forstaa det. Naar man frigør en Person fra Fattigvæsenet, saaledes at vedkommende ikke længere er under Fattigvæsenet, ere Hjælpekasserne efter min Opfattelse ifølge Loven fuldt berettigede til at træde til, og det er det, som er sket. Man har frigjort disse Enker fra Fattigvæsenet, taget dem ud af Fattigvæsenet, altsaa ikke mere givet dem Fattigunderstøttelse; i det Øjeblik staa de altsaa uden at nyde nogen Fattigunderstøttelse, og saa er det ganske berettiget, at Hjælpekasserne træde til. Jeg kan, som jeg udtalte i Gaar, ikke se, at der er sket noget som helst Overgreb paa